

Omdat wij niets anders geven dan homoeopathische middelen, voedingszouten, geneeskrachtige kruiden, olijfolie en dergelijke. De middelen dus die gegeven of toegestaan werden door de voormannen van de eindelijke renaissance der geneeskunst. Door LAHMANN, door KÜHNE, door WINTERNITZ, door KNEIPP, door FELKE e. a. Waar zulke eminente „natuurartsen” voorgaan, kunnen wij rustig volgen.

Moeten wij het beter weten dan zij?

En zegt ons eigen verstand het niet?

Zijn voedingszouten, door LAHMANN en FELKE voorgestaan, niet bevat in vruchten, sla, en wat niet al?

Zijn homoeopathische middelen (door KÜHNE geprezen in de voorrede van zijn gelaatsuitdrukkinge en door FELKE veelvuldig toegepast) duizend, millioenmaal en veel meer niet, verdund?

Zóó sterk verdund, dat zij, die de werking er niet van kennen, lachen om de mogelijkheid van hun invloed.

Zijn geneeskrachtige kruiden niet door KNEIPP e. a. weer tot eere gebracht, schrijft WINTERNITZ niet telkens boschbessen voor?

En zou men wel versche selderij mogen gebruiken maar niet een aftreksel van de gedroogde plant? Wel versche boschbessen maar niet een aftreksel van hen, gedroogd?! En olijfolie?!

Wel geneesmiddelen dus, maar *niet* de schadelijke. Dit is de weg aangegeven door onze groote voormannen, ons verstand (!) 1) ons geweten. Dit is de weg der toekomst!”

Geachte Redactie, dit alles is niet geschreven door JACOB HOLLANDER, den heer DE HAAS of een piskijker, maar door den WelEdelZeergeleerden heer doctor N. OLDENBOOM, te Noordwijk.

Met collegiale groeten

Leiderdorp.

Uw. dw.

E. W. DE FLINES.

HETOLINJECTIES BIJ LONGTUBERCULOSE.

Collega HAENTJENS maakt mij opmerkzaam er op, dat ik hem niet goed heb begrepen, en in het midden latende aan wien daarvoor de schuld is, zegt hij nu, dat sanatoriumbehandeling evenveel geeft als sanatoriumbehandeling gepaard aan hetolinspuitingen. Hij gelooft dus, dat hetol *niets of bijna niets* geeft.

Voor den cursus, eventueel door dr. WEISMANN hier in Nederland te houden, heb ik reeds brieven gehad van collega's uit Nieuwendam, Utrecht, 's-Gravenhage, Rotterdam en Leeuwarden. In Zaandam zijn ook 2 liefhebbers, zoodat ik mij met een aantal grooter dan ik verwachtte tot dr. WEISMANN kan wenden om zijn besluit te vernemen, of de cursus zal doorgaan of niet.

In ieder geval schijnt het mij een zeer dringende eisch, dat ook wij Nederlanders — in afwachting voor een afdoend geneesmiddel — al vast beproeven wat, buiten alle mogelijke hygiënische maatregelen om, van hetol voor onze patiënten met *beginnende* tuberculose te verwachten is.

Met dank voor de plaatsing
Zaandam, 17 November 1906.

Uw dw.
Dr. J. SASSE.

1) () Opmerking van den inzender.